

Pares, què hem de fer?

El tema de l'educació dels fills, és, indubtablement, de màxima actualitat, i si som responsables del nostre paper de pares, no podem desentendre'ns de la qüestió de cap de les mares.

Sembla que ha arribat un moment que hi ha massa llibres que volen aconsellar-nos. Molts es contradueixen, i tots, almenys a cop de vista, dirieu que tenen raó.

En quant a la psicologia actual, hi ha molt a discutir, i sobretot, bastant a lamentar. Bona part dels psicòlegs són gent jove; han adquirit la seva ciència no pas de la realitat de la vida, sinó de teories que no sabem pas gaire d'on han sortit i que, al meu entendre, moltes vegades en comptes d'orientar als pares, perilla molt que ens entorbeixin la visió dels valors autèntics.

Se m'ha acudit aquesta reflexió després de llegir en una revista popular, ben coneguda, unes declaracions que per la seva gravetat serà bo que tornem a llegir. Copio, textualment, els punts de més importància:

«En nuestros días algunas revistas y periódicos («La Vanguardia», entre d'altres) han dado a conocer una noticia «sensacional». ¿A cuál me referiré? Sencillamente, un conocidísimo pediatra de Norteamérica acaba de hacer caer un mito, un «mito» que él mismo había creado y difundido: la PERMISIVIDAD en la educación de los hijos.

És el caso del famoso doctor Benjamín Spock, padre de esta teoría, tan difundida hasta hoy, a través de sus libros y de sus enseñanzas en la Universidad: acaba de hacerse una famosa autocrítica, cuya honestidad intelectual es verdaderamente pasmosa.

—La pedagogía feliz, la educación PERMISIVA —ha dicho el Dr. Spock—, solamente ha hecho daño, produciendo

generaciones de individuos viciados, débiles e inmaduros para enfrentarse a la realidad de la vida...

Tienes ahí declarado, lector atento, un hecho —tristísimo hecho— y apuntada la causa de tan deplorable hecho: la PERMISIVIDAD.

El método educativo de darlo todo resuelto, de dejar en absoluto libres a los hijos —bajo el falso temor de producirles «frustraciones»— tiene unas consecuencias prácticas alarmantes, desastrosas. Es la autocrítica del doctor Spock.

—Son necesarios —escribe el doctor— el CASTIGO y la CORRECCION. Es decir, un restablecimiento de la «autoridad» de los padres, llena de cariño, pero severa.

La gente parece hoy casi persuadida de que sólo saben como tratar a los niños los psicólogos o los pedagogos; y se está dando una cruel imposición sobre los padres...

—Es hora de declararlo abiertamente —confiesa a la postre el pediatra norteamericano, Benjamín Spock.

Y concluye, pidiendo perdón a todos los matrimonios a los que sus propias teorías hayan podido causar perjuicio, muchas veces irreparable, en la educación de los hijos.»

No fa pensar molt tot això? I pregunto: De què ens servirà que els més famosos psicòlegs o altres educadors moderns, que avui tenen la paraula, ens demanin perdó més endavant per haver-nos aconsellat mètodes equivocats? De moment, els conilletes d'Índies són els nostres fills.

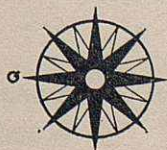
Obrim els ulls a temps, però ben oberts, per no seguir a ulls clucs, consells que no sabem d'on vénen ni on ens volen portar.

Sebastià Bonet

DISCRIMINACIONS A LA SORTIDA DEL 8è. de G.B.

Aquests dies és molt comentada la discriminació que representa l'existència de dos diplomes diferents a la sortida del 8è de G.B. La jovenalla de 14 anys ha de superar uns exàmens, generalment en la mateixa escola, i després es troba amb dues possibilitats. Si el seu aprenentatge és suficient rep el diploma de Graduat Escolar. Si no és així se li entrega el certificat d'escolaritat. Aquesta diferència que representa poder seguir el B.U.P. per als Graduats Escolars i només la F.P. 1.ª G. per als no Graduats ha organitzat a casa nostra (país de «titulitis» endèmica) una polèmica molt curiosa. El problema, segons crec, s'ha desenfocat de tal manera que una mestra ha arribat a l'extrem de portar a tots els seus alumnes, sense consultar amb llurs pares, a preinscriure'ls a l'Institut Nacional de Batxillerat de Granollers per a resoldre la discriminació. La cosa està resultant greu de debò, però les solucions que es proposen de donar a tothom el repetit diploma de graduat no solucionen pas la discriminació bàsica. Existeixen nois i noies que han acabat el 8è curs de E.G.B. amb una preparació de 7è, 6è, 5è o fins i tot menor. Segons el meu criteri el problema bàsic no és pas aconseguir el diploma sinó els coneixements corresponents al Graduat Escolar. Això, es clar, és de més difícil solució i demana més que portar a inscriure als alumnes al B.U.P. El mal ve de lluny i no pot pas millorar-se l'escola primària per mitjà d'un «milagrito». ¿Què poden fer, però, els pares que es troben amb fills en tal situació? Crec que el millor és procurar donar a llurs fills els coneixements bàsics primaris. Per tant he de recomanar l'intent d'aconseguir el diploma de Graduat Escolar. ¿Com? Repetint curs en la mateixa o bé una altra escola de General Bàsica. Si el noi ha d'anar a treballar pot fer-ho en estudis nocturns a Granollers. Seria també una bona ocasió perquè en alguns pobles s'ho possessin com a Formació Permanent per a Adults.

Esteve

Occidente
COMPAÑIA ESPAÑOLA DE SEGUROS, S.A.

Agente para Bigas y Riells

Juan Arisa